

ринку (досвід використання США), також використання даних кошів йде на підтримку курсів національних валют, що використовуються для розрахунків в даній галузі ЄС [4, с. 58-59].

Можна стверджувати, що проблема продовольчого питання є глобальною та потребує об'єднання зусиль усієї світової спільноти для її подолання. Значна кількість держав не в змозі забезпечити громадян продуктами харчування власними силами. Світовий ринок продовольства створений на основі законів та принципів Світової організації торгівлі та є основним джерелом продовольства для людей з усього світу. Високий рівень продовольчої безпеки проаналізованих країни з високим рівнем розвитку (США та ЄС) забезпечується через здійснення раціональної державної влади. Країнам, що мають низький рівень продовольчої безпеки, потрібно будувати політику забезпечення продовольчої безпеки шляхом всебічного аналізу проблеми, розробки стратегії її вирішення та моніторингу виконання розроблених заходів.

Список використаних джерел:

1. Продовольчі проблеми. URL: https://subject.com.ua/geographic/ekonomichna_socialna/54.html (дата звернення: 15.03.2021)
2. Global Food Security Index. URL: <https://foodsecurityindex.eiu.com/Index> (дата звернення: 15.03.2021)
3. Варшанська Н. Г. Спільна аграрна політика ЄС: генезис, основні цільові орієнтири для України. Економіка і організація управління. 2016. №2 (22). С. 215-222
4. Бородіна О. М. САП ЄС як динамічне сполучення галузевих потреб і суспільних інтересів. Економіка України. 2016 .№ 11(660). С. 58-60

Данилова Є. А., канд. екон. наук Скрипник Н. Є.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ГЛОБАЛЬНІ ІМПЕРАТИВИ ФОРМУВАННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ**

Енергетична безпека національного господарства (ЕБНГ) – стан захищеності енергетичного потенціалу країни від зовнішніх і внутрішніх загроз у різних протиправних формах, що вбезпечує її звичайний розріст відповідно до важливих конституційних завдань. Зовнішніми небезпеками послаблення ЕБНГ можна дозволяти дефіцит зовнішніх і внутрішніх інвестицій. Енергетична безпека – один із пріоритетів національних домовленостей.

Енергетична безпека скільки одна із складових національної безпеки виявлятиметься, по-перше, як врядування забезпечення держави енергоресурсами для виконання відтворювальних ходів у національній економіці, що запевняють її повноцінну життєдіяльність і, по-друге, як становище безпеки енергетичного комплексу держави [1].

Питання енергетичної безпеки виникло в Україні, як і в інших державах, з миті встановлення незалежності країни. Напередодні державою виник цілий комплекс питань, що обходять політичної, економічної, військової, екологічної, інформаційної, соціальної та інших шляхів існування країни та суспільства, котрий дозволено з'єднати у переконання «безпека». Закореніле практика енергетики України до набуття незалежності, присутність кваліфікованого колективу, налагоджене надходження палива, крайнощі встановлених генеруючих потужностей допомагали впевненість у тим, що подібний постанові в енергетиці збережеться і надалі [5].

Енергетична безпека України формується під дією багатьох факторів, які умовно можна поділити на зовнішні та внутрішні. До зовнішніх слід віднести характер посилення міждержавних економічних і політичних суперечностей, що ведуть до зміни політичної карти світу, світовий рівень розвитку науки і техніки, що передбачає впровадження новітніх технологій та модернізацію виробництва з метою енерго- та ресурсозбереження, коливання світових цін на нафту та природний газ, яке одразу показує на собівартості виробленої продукції, та, відповідно, на конкурентоспроможності українських товарів.

Ваговитим для України є практика забезпечення енергетичної безпеки провідних держав та об'єднань світу. Таким чином, політика Європейського Союзу свідчить, що центральні мети удосконалення енергетичної безпеки полягають в управлінні зовнішньою енергетичною залежністю та потребою на енергоресурси, розширенні діапазону внутрішніх джерел енергії, забезпеченні доступу до зовнішніх енергоресурсів та створенні резервних запасів [2].

Дослідження місцевих особливостей безпеки України потребує використання загального підходу а також використання методів багатовимірного статистичного аналізу. Характеристика енергетичної безпеки міст України, а саме їх типи, проходила на основі розрахунків інтегрального індикатору енергетичної безпеки, котрий має в собі показники-стимулятори та дестимулятори, які охоплюють географічну та природно-ресурсну, виробничу, економічну, технологічну частини енергетичної безпеки. Встановлено, що міста України значимо відрізняються за рівнем енергетичної безпеки, котре потребує розробки підходів до вирішення цієї проблеми з метою забезпечення збалансованого регіонального розвитку держави [3].

Також, для формування стратегії енергетичної безпеки регіонів є закономірність розвідки внутрішніх і зовнішніх факторів які просто відгукуються на хід її піднесення.

Чинники, що відгукуються на енергетичну безпеку регіонів, схематично можна розділити на дві групи:

- чинники, які можуть бути локалізовані або усунені в поточному і стратегічному етапі, тобто знаходяться безпосередньо в області управління (до них відносяться фінансові проблеми, енергодефіцит, техногенні аварії);

- чинники, період управління якими знаходиться за часом стратегічних програм (період гіпотез) і керовані лише побічно через концепції розвитку (до них належать обмеженість ресурсів, екологічні проблеми тощо) [4].

Очевидно, що важливим завданням управління енергетичною безпекою є створення такої системи, яка, безпосередньо керуючи першою групою факторів, що враховувала б і можливість впливу на другу групу [4].

Найважливіша сучасна запитання української енергетики – наявність важливих затрат електроенергії під час її транспортування. Суцільні достеменні втрати електроенергії (ФВЕ) в електричних сітках на передачу містять у собі дві складові частини: власне технологічні збитки електроенергії (ТВЕ) і комерційні втрати електроенергії (КВЕ).

Список використаних джерел:

1. Плачков І. Енергетика: історія, сучасність і майбутнє URL: <http://energetika.in.ua/ua/books/book-5/part-4/section-1> (дата звернення 15.03.2021).
2. Бондареко Г.В. Енергетична безпека як визначальна складова економічної незалежності України URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vchu/N152/N152p098-108.pdf
3. Сайт НАУ збірник законів, Наказ Про затвердження методики розрахунку рівня економічної безпеки України. URL: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1078.4144.0> (дата звернення 17.03.2021).
4. Мельник Л. В. Енергетична безпека України. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/Chem_Biol/Vnuvgrp/ekon/2009_4_2/v48ek079.pdf
5. Потрійна енергетична залежність України Інформаційно-аналітичний ресурс «Енергетичний ринок» . URL: <http://energy-market.com.ua/enerhetychnyy-rynok/novyny/analytika/potriyna-enerhetychna-zalezhnist-ukrayiny/> (дата звернення 17.03.2021).

Канд. екон. наук Дзяд О. В., Чернявська Ю. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПЕРСПЕКТИВИ ОНОВЛЕННЯ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ УКРАЇНИ З ЄС З ПИТАНЬ ТОРГІВЛІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИМИ ТОВАРАМИ

Експорт сільськогосподарських товарів був та залишається одним з пріоритетних напрямків експорту України до ЄС. Підписання та введення в дію Угоди про асоціацію України та ЄС сформувало засади створення поглибленої та всеосяжної зони вільної торгівлі у контексті лібералізації торгівлі між країнами. Виходячи з особливостей сільськогосподарських товарів, у тексті Угоди передбачений перехідний період (до десяти років) лібералізації, протягом якого торговельні відносини між нашою державою та ЄС повинні стати максимально продуктивними і налагодженими. Поступове скорочення сторонами імпорتنих мит супроводжується адаптацією українського законодавства до європейського у сфері санітарних та фітосанітарних норм, технічних бар'єрів, сільського господарства та квотуванням окремих товарних позицій.